

Gospodina

Otilia Cazimir

O furnică duce-n spate
Un grăunte jumătate.

- Încotro fugi, surioară?
- Ia, mă duc și eu la moară!

Și-s grăbită, și-s grăbită,
Că mi-i casa negrijită,
Și mi-s rufele la soare,
Și copiii cer mâncare...

Nu, la noi în mușuroi
Nu e timp pentru zăbavă:
Că de n-am fi de ispravă,
Ar fi vai și-amar de noi!